

Igangsættelse, men endogsaa saadanne ordinære Udvidelser, som der her er Tale om, og derved yderligere vanskeliggøre hele Forholdet og forøge Depressionen paa Arbejdsmarkedet. Det er maaske et Spørgsmaal, om det overhovedet er nogen Kunst at skabe Balance ved at standse alle Udvidelser og ved at nedskære Lønningerne til Statstjenestemændene og andre langt udover, hvad Pristallet berettiger, og som Ækvivalent for den svigtende direkte Skatteevne at overdænge Befolkningen med indirekte Skatter, med Forbrugsskatter. At det er saaledes, det foregaar, ser man deraf, at der alene paa Nyanlæg ved Statsbanerne agtes strøget over Halvdelen af Beløbet, eller 10 Mill. Kr., medens vi mener, at det i første Linie maatte være de uproduktive Udgifter, som maatte skæres ned. At det foregaar i høj Grad efter den Metode, jeg før nævnte, fremgaar tydeligt af, at Statsministeren haaber paa at fremskaffe et Overskud paa 27 Mill. Kr. for det kommende Finansaar, vel at mærke paa følgende Maade. For det første: ved en Nedskæring af Nyanlæg og Udvidelser, for det andet: ved den Nedgang i Lønninger, som han regner med særlig efter Februarpristallet, for det tredje: ved en yderligere Føringelse af Statstjenestemændenes Kaar navnlig ved Sparekommissionens Virksomhed og antagelig ved en yderligere Afkortning i Tjenestemændenes Konjunkturtillæg. For det fjerde regner Statsministeren naturligvis ogsaa med den almindelige Nedgang i Pristallet, som maa bevirke mindre Udgifter over hele Linien. Her kunde jeg tænke mig, at Militærlovene i første Række maatte vise en betydelig Nedgang, idet de militære Budgetter som bekendt hovedsagelig bestaar af Udgifter, hvorfor Indtægternes Svigten paa dette Omraade altsaa ikke kan faa nogen Indflydelse. For det femte regner Ministeren med at overføre et eventuelt Overskud fra indeværende Finansaar og endelig med, at de midlertidige Skatte love, nemlig Lovene angaaende Chokolade-, Restaurations- og Luksusskatten, gøres permanente. Det er altsaa i høj Grad den almindelige Befolkning, der maa betale til dette Forsøg paa at skaffe Balance, alene Restaurationsskatten kan man vel regne med vil give ca. 18 Mill. Kr. om Aaret. Jeg beklager som sagt, at man har strøget dette Baneanlæg fra Aarhus til Randers af Finansloven, idet jeg mener, at der er visse Udgifter, som skaber Liv, Produktion og Om sætning, og disse bør man ikke stryge til Fordel for de uproduktive Udgifter.

Derefter vil jeg gerne rette en kort

Henvendelse til Indenrigsministeren angaaende Skytteforeningerne og Dansk Idrætsforbund. Jeg anerkender, at Indenrigsministeren, siden jeg første Gang fra denne Plads havde Lejlighed til at omtale Skytteforeningernes Tilskud, har nedsat dette fra 182 000 til 154 000 Kr. eller med 28 000 Kr. om Aaret. Medens jeg ikke har noget imod det Beløb 40 000 Kr., Skytteforeningerne faar til Fremme af Gymnastik og Idræt, og for saa vidt heller ikke har noget imod de 35 000 Kr., de faar til Delingsførerkursus i Gymnastik, ihvorvel det forekommer mig mærkeligt, at de skal have 35 000 Kr. hertil, naar man spiser Dansk Idrætsforbund af med 10 000 Kr. til samme Formaal, har jeg meget imod, at man fremdeles ofrer 20 000 Kr. aarlig til Præmie- og Øvelsesrifler og 50 000 Kr. aarlig til Ammunition og Bagladerifler til Skytteforeningerne. Det forekommer mig, at man ikke bør opretholde privatmilitaristiske Korps; vil Folk paa dette Omraade have Skyderi, bør de selv betale Udgiften. Samtidig vil jeg beklage, at de 10 000 Kr., som Dansk Idrætsforbund sidste Aar fik paa Tillægsbevillingsloven, ikke er ført frem som et fast aarligt Beløb. Der er fremdeles ingen Forhold i, at Dansk Idrætsforbund kun skal have 40 000 Kr. om Aaret, medens Skytteforeningerne faar 154 000 Kr. og heraf alene de 70 000 Kr. til Geværer og Ammunition.

Jeg ønsker derefter at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han agter at genfremsætte de Forslag, som i Januar 1921 blev fremsat af den daværende Indenrigsminister, Sigurd Berg, i Henhold til de af den internationale Arbejdskonference vedtagne Henstillinger, blandt andet vedrørende Arbejdstiden og vedrørende Kvinders Arbejde før og efter Barnefødsel samt Kvinders Natarbejde. Det kan vel ikke tænkes, at Regeringen mener at have opfyldt sin Forpligtelse overfor Konferencen ved blot at fremsætte disse Lovforslag for derefter at sylte dem til den paagældende Samlings Slutning og ikke mere lade dem komme frem her i Rigsdagen. Det synes jeg daarligt jeg kan tænke mig, thi som bekendt har disse Henstillinger fra Konferencen i Washington jo faaet alle den danske Delegations Stemmer, og det vilde vist derfor være internationalt unfair, hvis man behandlede Forslagene saaledes, som det tilsyneladende er tilsigtet. Hvad angaar Loven om Børns og unge Menneskers Arbejde, saa ved ærede Medlemmer jo, at denne Lov har Regeringspartiet ingen Ære af at have gennemført, thi denne Lov